

Ο ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

«Ενεπέρισαν ἐν πυρὶ τὸ Ἁγιοστήριόν Σου εἰς γῆν ἰβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός Σου. Ἔως πότε, Κύριε, δογιοθήσῃ εἰς τέλος; Ἔως πότε ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ θυμὸς Σου; Ἐκχεον τὴν ὀργὴν Σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίσαντά Σε, ἐπὶ τὰ βασίλεια τὰ ἀσέβη καὶ αἰμοβόρα. Διότι κατεσπάραξαν τὸν γέρον σου Ἰσραὴλ καὶ ἰβεβήλωσαν τοὺς Ἁγίους Ναοὺς Σου.»
ΥΑΛ. ΘΗ'.

Ἡ Εἰκονογραφημένη

Β' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 21 — ΙΟΥΛΙΟΣ 1906

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

[Φίλος έπιφανής τής «Εικονογραφημένης», ό έν Όδισσώ καθηγητής κ. Άν. Μάλτος, όμογενής τιμώμενος άγαν μέσθ τής εκεί μεγάλης κοινότητος και λόγιος τιμών τό Γένος έν τή ξένη, έξελόνησεν έκ τού Γερμανικού μετάφρασιν τής «Ιστορίας τής Μουσικής»...]

Α. ΜΙΚΕΛΙΔΑΚΗΣ
Πρόεδρος τής Κρητ. Συνελεύσεως.

Α. ΖΑΪΜΗΣ
Ό έκ Καλαβρότερον πολιτευτής, όν αί Δυνάμεις πρόκειται νά διορίσουν Διοικητήν Κρήτης.

Ν. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ
Ό Πρόεδρος τής Έλλην. Βουλής όστις κατήλθεν εις Κρήτην διά νά πείσθ τόν Πρίγκηπα Γεώργιον νά μη ήμείνη εις τήν παραίτησιν Του.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ήτις έστάλη υπό τών Δυνάμεων εις Κρήτην διά νά μελετήσθ τά οικονομικά τής νήσου και εις έκθεσιν τής όποιας όφείλεται ή περίφημος Νότα.

ΧΑΡΑΛ. ΠΟΛΥΓΕΩΡΓΗΣ
Έπιφανής τής αντίπολιτευσεως μέλος.

ΙΩ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ
Έκ τών κορυφαίων πολιτευομένων.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΗΝΑ

Δαίμων διωγμού τού Έλληνισμού μάλιστα παντού και σύρει όπισθ του πολιτισμένους και βαρβάρους και μεθύσκει και σπείρει τόν όλεθρον από τόν Προϋδον έπάνω, έως κάτω εις τά Λευκά όρη, όλεθρον σύγχρονον, άπαισιον, στυγρόν.

Οι πολιτισμένοι άρνούνται τήν έλευθερίαν εις τούς Κρητικούς αιώνες, τούς αίμωσταγείς και οι άπολίτιστοι άρνούνται τήν εγγνωμοσύνην τώρα εις τούς ευεργέτας των, οι όποιοι τούς ξεσηθρότισαν και τούς άρνούνται τό δικαίωμα νά είνε τίμιοι, νά δοξάζουν τόν Θεόν των, νά ζούν.

Έπεσαν οι χρόνοι τών βαρβαρικών έπελάσεων και τό άνηρώπιον κήνος, τό όποιον ειχε κοιμηθή έξύπνησε και έκδηλοϊ τά ένστικτά του, τό άρπακτικά, όπως ειμφορει νά τά έκδηλώσθ κάτω από τό ψιμύθιον του πολιτισμού διά τήν Κρήτην, όμά, και άγρια και σκαιά εις τήν Βουλγαρίαν και Ρουμανίαν.

Κάποια φωνή τής Έθνικής Άποκαλύψεως άπέλυσε τούς δράκοντας τού όλεθρου και ειπε τούς άγγέλους: «Υπάγετε και έχχέετε τās φιάλας τού θυμού τού Θεού εις τήν γήν», διά νά επέλθθ κρίσις εις τήν Ελλάδα, διά νά επέλθθ συνεισμός, διά νά μη έμμεθα οι έθνικοι παράλυτοι και έπαται, αι έθνικάι μορφαι παρθένοι αι ζητούσαι έλεον άργά.»

Αυτό τό Έθνος άγοράζει τήν σόνεισιν με συμφοράς.
Ό κληρος αυτός τού έλαζε.

Άρχίζουν αι συμφοραι μεγάλαι και μεγαλύνονται έφ' όσον προχωρεί ό μήν.

Πάντα ή Βουλή έργασίας άκάρπους, έργασίας καθ' ός δέν έγινε τίποτε διά νά άποτραπή ή θύελλα, ή όποια από έτών προεβλέπετο.

Έθνος με καθήκοντα έθνικά, τό άρτηεν άσπλον, άσύντακτον, σπάταλον δι' όσα δέν πρέπει, πτωχόν δι' όσα άπαιτούνται θυσιαι και παρηλθε άνώστατος, διά νά άκούσθ έπειτα όπισθεν τής κραγιάς και πράξεις περιφρονήσεως κατά τού Έθνους.

Δέν έκαμειν ούτε περισσότερα, ούτε όλιγώτερα από τās προατόχους τής.

Έπρόλαβε νά απέλθθ πρό τών συμφορών, διά νά έλθθ μετ' αυτάς, νά τās συζητήσθ άκαθημαϊκάς, και νά έξακολουθήσθ τόν δρόμον τής.

Οι Βούλγαροι θρασύνονται έπειτα εις τόν διωγμόν τών κατοίκων τής Έλληνικής Ρωμυλίας.

Άσπάζουν ό,τι τιμολύστερον διά τούς Έλληνας, ναούς, σχολεία, φιλανθρωπικά καταστήματα, άτιμάζουν παρθένοους.

Ό Κροϋμμος άρρήγει τήν ζωήν, άπεκεφάλιζε. Οι άλόγοι του άρνούνται εις τά θύματά των τήν ζωήν αλλά και τόν Θεόν, τήν τιμήν, τό φώς, τό έλεος.
Οι αιώνες έχρησιμευσαν διά νά τελειοποιήσουν Κροϋμμους.

Έκατομύρια πολιτισμένων θεώνται άπαθείς τά γεγόμενα. Είχον άρχισθ αυτοϊ τόν διωγμόν τόν όποιον συμπληροϋν οι Ρουμύνοι και οι Βούλγαροι. Οι χριστιανοι άρχηγοι των έκαμον ό,τι ήδύναντο. Ηγήθησαν εις τήν Κρήτην άλλην μίαν φοράν τήν έλευθερίαν.
Άς κάμουν και οι άλλοι κάτι.

Και Βούλγαροι, Ρουμάνοι και πολιτισμένοι τής Δύσεως δέν διαφέρουν πλέον τίποτε.

Ό Δαίμων τού διωγμού εισελαίνει και εις τό έλεύθερον, από τού όποιον έκπορεύεται.

Άπαισιότητες αιμάτων εις τό Μενίδιον, όπου φρονούται τέσσαρες γυναικες και εις γέρον, άπαισιότητες εις τās Άθήνας όπου άπαγχονίζονται και ληστεύεται εις παντοπόλην.

Τό άτιμον έγγλην, τό μη προσδιάζον εις τόν έλληνικόν λαόν, διαδίδεται και ή διάδοσίς του δέν είνε παρθ έργον τής Πολιτείας, ή όποια, με τόν κληρον τής, τήν πολιτικήν τών μέσων, τό σχολείον τής, τās φυλακας τής δημιουργεί από άγνια λύκος.
«Έχχέετε τās φιάλας τού θυμού τού Θεού...»

Ένα όλοκαύτωμα σύρει τήν προσοχήν πάλιν πρός τόν υπό τό κήρυγμα τού διωγμού Έλληνισμόν τής Βουλγαρίας.

Έκλαίμεν και διεμαρτυρούμεθα.

Έκει εις τήν Άγχιάλον ένας Δεσπότης λειτουργεί και κρατεί εις τό ένα του χέρι τόν Έσταιρομένο και άπειλεί με τό άλλο.

Έπειράθησαν νά τόν κάψουν μέσα εις τό τέμενος οι Βούλγαροι, κοντά εις τήν εικόνα τού Χριστού, κοντά εις τό Άγιόν Του αίμα, δοξολογούντα Έκείνον, ό όποιος όταν ειδεν Έλληνα ειπε: Νύν έδοξάσθ ό νός τού Άνθρώπου.

Και έδοξάσθ ό νός τού Άνθρώπου, άφου γύρω από τόν Δεσπότην των ήμίνθησαν οι Έλληνες, έφρονέθησαν, έκαμαν νά πυρποληθούν τά σπήτια των πρην οι Βούλγαροι σύρον εις τās φυλακας τόν Έσταιρομένο.

Έπρεπε νά τελεσθ μαρτύριον. Από τήν φωνήν και τό δέος καλλίτερον τό όλοκαύτωμα.

Ό Φοινίξ — Έλληνισμός πρέπει νά τεφρωθθ διά ν' άναγεννηθθ.

ΔΗΜ. ΔΗΜ.

έμφανισθή ό ήλιος, και τόν Δία έν Άττική όπως καταπέση βροχή.

Οι αντίληται άντλούντες ύδωρ έκ τού πηγαδίου ήδον τό λιμαϊον μέλος, όπερ ήτο και τών μυλωθρών όδη (λιμαϊος ή έπιμύλιος καλουμένη), οι δε άρκοκόποι τά πιστικά, οι κλώσται και οι ύφανταϊ τήν τών ίστουρογούτων όδην έλινον (έλλινον.) Προς δε τούτοις ύπήρχον άσματα ποιμένων (νόμιον μέλος, συμβατικά, βουκολιασμοί), κοπιηλατών (έρετικα), τών λουτροών (βαλανειών όδαϊ) τών παιδιών, ναναρισμάτων (καταβαυκαλήσεις, αι τών Τυθηγοσών όδαϊ). Κατά τήν γέννησιν παιδίου άδοντες τόν ύπληγον έπεκαλούντο τήν Ούσιδα Άρτεμιν—κληθείσαν ούτως από τής περι τās τικτούσας γυναικας έπιμελείας—, έν περιπτώσει δε θανάτου έν τή οικία άντήγει Ορηγος, έχων τήν άρχήν έξ Άνατολής, όστις έξετελείτο και υπό ένός μόνον, άλλ' επανελμαβιόετο υπό τού χοροϋ έν θρηνηδία μετέπειτα και έν τή οικία ως όλοφυρμός, και κατά τήν ταφήν ως Ιάλεμος.

Έν τέλει δε αναφέρομεν τά τών έπαιτων άσματα (ειρεσιώνας ή κορονόσματα) άτινα παιδες έπαιτούντες δώρα από οικίας εις οικίαν ήδον όρισμένας ήμέρας: οι παιδες δε ούτοι έλέγοντο και κορωνισται, ως κρατούντες έν τή χειρί κατά τήν έλευταιαν κορώνην. Ότε δε επανήγοετο ή άνοιξις, ήδοντο τά χελιδονίσματα, άσματα, δι' όν εϋθύμως άνηγγέλλετο ή επάνοδος των τού έαρος άγγελιαφόρων πτηνών.

Τά δε σκόλια και παροΐνια τά έν τοις συμποσίσις άδόμενα δέν ήσαν κυρίως δημόδη, άλλά τεχνικά άσματα τών μεταγενεστερών χρόνων λαβόντα χροϊαν δημόδη. Τά πλείστα των δημωδών άσμάτων έχουσι τόνον θρηνηδην, συντεθειμένον κατά τόν σεμνόν Δώριον τρόπον.

Εκτός των δημωδών άσμάτων αι άρχαϊ τής κατά τούς κανόνας τής τέχνης συντεθειμένης μουσικής παρατηρούται έν τοις λειτουργικοις άσμασιν. Έν τοις ιεροσις τόποις οι ιερείς έν μομφδία υπό κροϋσιν τής λύρας έξύμουν τόν θεόν καθ' όρισμένην τάξιν και κανόνα: ιδίας δε θεραπειας ετύγγανε τό θρησκευτικόν άσμα πρό παντός παρ' εκείνας τας φυλαϊς, αιτινες διετηροον συνεκτικώτατα τās άναμνήσεις τής παλαιας αυτών έν τή άνατολή πατριδος και τά σεμνοπρεπή τών προγοσεσέρων χρόνων ήθη, ως οι Θρακες άνεμνήσκοντο τού Όλύμπου.

Και επί των όμηρικών έτι χρόνων τό κέντρον τής τού Άπόλλωνος λατρείας ήσαν οι Δελφοι ένθα ετύγγανεν έπιμελείας ό τού Άπόλλωνος νόμος, ό σεμνός έν δακτυλικώ μέτρω ύμνος. Έξ έτέρου οι Θρακες διεφύλαττον τήν τού Διονύσου λατρείαν μετά των όργιαστικών και τά πάθη διεγειρόντων άσμάτων. Αμφότεροι δε αι διενθύνσεις τού θρησκευτικού άσματος, ή σεμνή τού Άπόλλωνος και ή όργιαστική τού Διονύσου συνενδύνται κατά τήν παράδοσιν έν τρω προσώπω τού εκ Θρακίας άιδουδ' Ορηφείας, όστις πάλιν έληροδόησε τās θρακικας μελωδίας εις τόν Μουσαϊον και Εϋμολπον.

Μετά τής προελάσεως δε των Θρακόν διεδόθησαν και άνα τήν λοιπήν Ελλάδα ή ύπ' αυτών ευλαβέστατα διατηρουμένη παλαιά λατρεία και τά παλαιά ήθη. Τερατικά γένη, ως οι Εϋμολπίδα, διεφύλαττον τά παλαιά ιερά άσματα, άτινα κατά παλαισταιήν συνήθειαν έξετελούντο υπό κροϋσιν τής φόρμιγγος, ιδίως δε, ότε ήρξαντο προς τοις θεοις ύμνούντες και τά τών ήρώων κλέα.

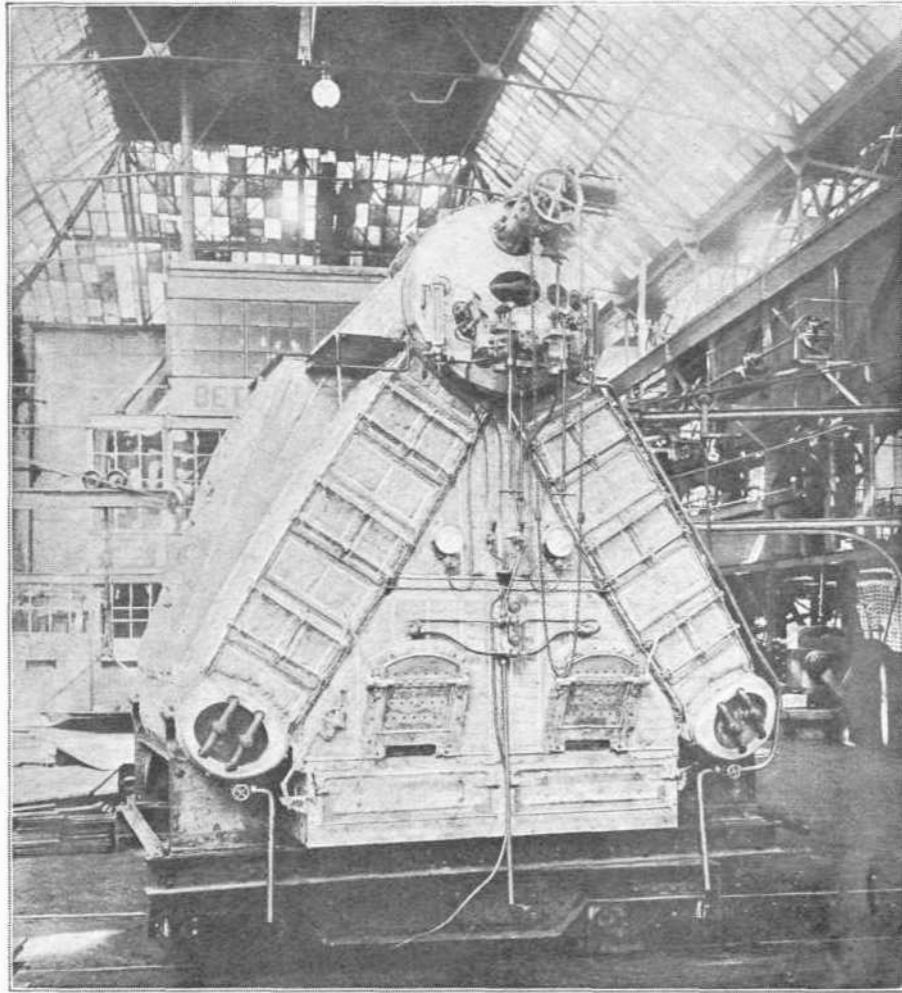
Έκ των όργάνων, όν χοήσιν έκαμον οι Έλληνες έν άρχή μεν προς συνοδείαν τού άσματος, ειτε δε και προς μοναλίαν οι αυλοί—συνήθως κατά πληθυντικόν άριθμόν διότι δύο όργανα έν ταύτφ ηϋλούντο—και τά έγχορδα όργανα κατεχόν τήν πρώτην θέσιν, έν φ' δε ό αυλός ήτο τό ειδικόν όργανον προς

Έκ τής Φρυγίας ειχε τήν άρχήν ό λιτυέροσθ, ήτοι τό θεριστικόν μέλος συνοδευόν υπό αυλών. Εις τιμήν δε τής Δήμητρος ήδετο ό σϋλλος κατά τόν σπορητόν και τήν δέσιν των δραγματίων. Ότε δε τά σύννεφα εκάλυπτον τόν ήλιον έπεκαλούντο τόν Άπόλλωνα άδοντες τήν φιληλιάδα όδην, όπως

ἐκφρασαν τοῦ σεμινοῦ αἰσθημάτων καὶ τοῦ θρήνου, τῆς λύρας χοῆσις ἐγένετο ἐπὶ εὐθύμων, ζωηρῶν, ἢ πρὸς ὄργην προσφόρων μελωδιῶν. Τὸν αὐτὸν παρέλαβον μεθ' ἑαυτῶν οἱ Ἕλληνες ἐξ Ἀνατολῆς, ἰδίως δὲ οἱ Δωριεῖς ἐπεμειοῦντο αὐτοῦ μετὰ ζήλου. Οὕτω παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις ἡ αὐλητικὴ ἦτο ἀναπόσπαστος πρὸς ἀνατροφήν, ἡ **πυρρίχη**, ἣτοι ὁ ἐν ὄπλοις χορὸς ἐξετελείτο πρὸς αὐτὸν καὶ ὑπὸ τοῦς ἦχους τοῦ **καστορείου** μέλους — ἄσματος πολεμικοῦ ἀφιερωμένου εἰς τοὺς Διοσκούρους— δι' αὐτῶν ἐκτελειομένων, ἐξεστράτευσαν οἱ Σπαρτιάται. Ὀλιγοτέρας συμπαθείας ἀπήλυσεν ἡ αὐλητικὴ παρὰ τοῖς Ἴωσι, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, τῶν ὁποίων αἱ σκωπτικαὶ εὐφρολογίαι πολλὰς ἐνοχλήσεις παρεῖχον εἰς τοὺς αὐλητάς, ἂν καὶ κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἐν Ἀθήναις τελετὰς ἡ ἐντεχνος αὐλῆσις οὐδόλως ἀπεκλειετο. Κατὰ τοὺς μεταγενετέρους δὲ χρόνους (τὸν τέταρτον αἰῶνα π. Χ.) ἔδρα τῆς αὐλητικῆς κατέστησαν αἱ Θῆβαι.

Ἐκ τῶν ἐγγόρων ὄργάνων, ἅτινα ἡ **ἐνάλοντο** τ. ἔ. διὰ τῶν δακτύλων ἐσύροντο, ἢ **ἐκρούοντο**, **ἐπλήσσοντο** διὰ τοῦ πλῆκτρον, καὶ ἐν τοῖς παλαιωτάτοις χρόνοις ὡς ἐγγώριον εἶναι ἡ **λύρα** — παρ' Ὀμήρῳ ὀνομάζεται **φόρμιγγξ**, **κίθαρις**, μετέπειτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ **λύρα** ἀνευ οὐσιώδους κατὰ τὸ σχῆμα διαφορᾶς — ἦτις, ὡς τὸ ἀπλούστερον καὶ εὐχερέστερον ὄργανον διέφερον ἀπὸ τῆς **κιδάρας**, οὗσις οὐσιώδως τελειότερας καὶ μεγαλειότερας. Ἐκ δὲ τῶν ξένων ὄργάνων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐγένοντο διάφορα εἶδη συνήθη φόρμιγγος — ἄρπας — ὡς ἡ **μάγαδις** μετὰ 20 χορδῶν, ἦτις κατὰ μὲν τὸν Ἀθηναίων ἐπενοήθη ὑπὸ τῶν Λυδῶν καὶ προσωνομάζετο **πηκίς** ἢ **σομβύκη**, κατ' ἄλλους ὅμως ἦτο διάφορος τούτων, ἡ **πηκίς** (μετὰ 7 χορδῶν) ἐπίσης ἐκ Λυδίας ἔχουσα τὴν ἀρχήν, τὸ τρίγωνον μετὰ πολλῶν χορδῶν τῆς αὐτῆς μὲν διαμέτρου ἀλλ' ἀνίσου μήκους ἐκ Συρίας, τὸ βάρβιτον μετὰ 7 χορδῶν, οὐ πρῶτος κατὰ τὴν παράδοσιν χρῆσιν ἔκαμιν ὁ Ἀνακρέων.

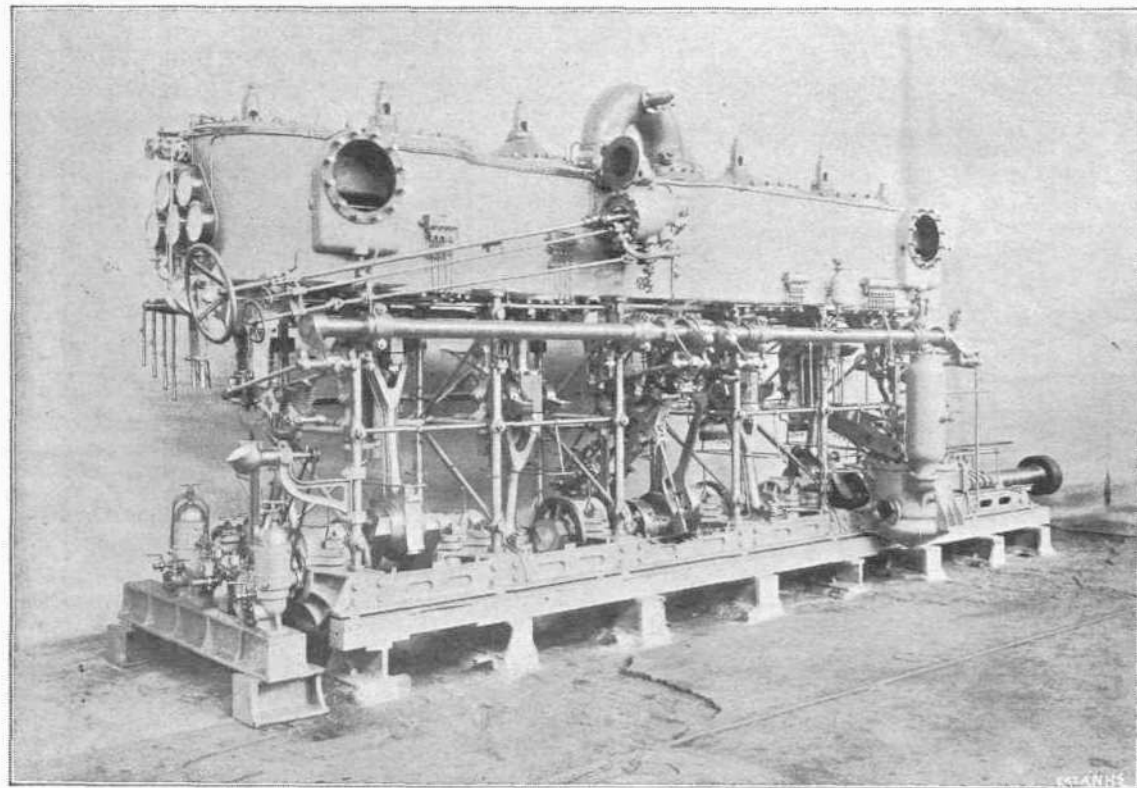
Ἄλλ' ὡς ἔθνηκον ὄργανον διέμεινεν ἡ **κιδάρα**, ὡς καταλληλοτάτη καὶ προσφοροτάτη πρὸς συνοδείαν.

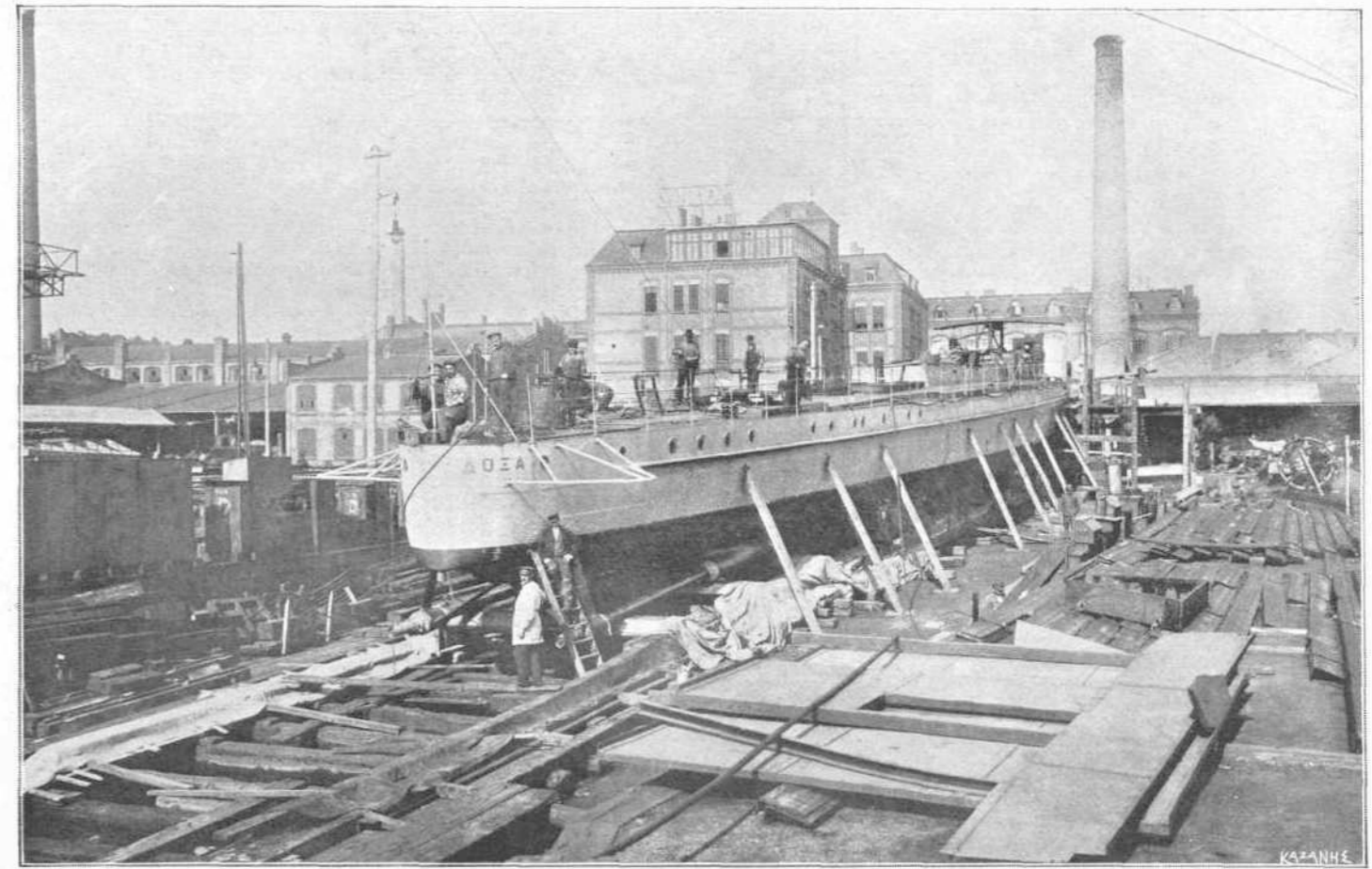
ΟΙ ΛΕΒΗΤΕΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΟΝΤΟΛΟΓΙΑΝ. — Γεωλογικὸν περιόδικον περιέχει πραγματικῶν τῆς δεσπονήσας Δωροθέας Βέττ περι τοῦ πυγμαίου ἱπποπόταμου, τοῦ ὁποῦν τὰ λείψανα εὐρέθησαν ὑπ' αὐτῆς ἐν Κύπρῳ μετὰ ἄλλων ὀστέων κατὰ τὸ 1901-02. Ὁ σκελετὸς ἦδη ἀνεσχηματίσθη ὡς ἀνεσχηματιστὴ καὶ ὁ τοῦ πυγμαίου ἐλέφαντος καὶ ἐξετέθη ἐν τῇ Ζωολογικῇ τμήματι τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου ἐν Λονδίῳ. Ὁ μικρὸς οὗτος ἱπποπόταμος, ὅστις ἦτο μόνον 2 ποδ. καὶ 2 1/4 δακτ. ὕψους ἐπλανᾶτο ἐν τῇ νήσῳ ὅτε αὐτὴ ἦτο ἠνωμένη μετὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Πιστεύεται ὅτι ζῆν ἦτο σύγχρονος τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἡ ἐξάλειψίς του ὄφειλετο εἰς ἄλλα αἰτία, πιθανῶς κλιματολογικᾶς μεταβολᾶς καὶ συνεπῶς μεταβολῆν τῶν φυτῶν δι' ἃν ἐτρέφετο. Τὰ λείψανα τῶν ὀστέων ἀνευρέθησαν ὑπὸ τῆς δεσπονήσας Βέττ κυρίως ἐν σηγλαίοις βράχων πλησίον τῆς Πύλλας καὶ πλησίον τοῦ Ἁγίου Χρυσόστομου καὶ τῆς τοποθεσίας πρὸς νότον τῶν Κυρηνεακῶν ὄρεων.

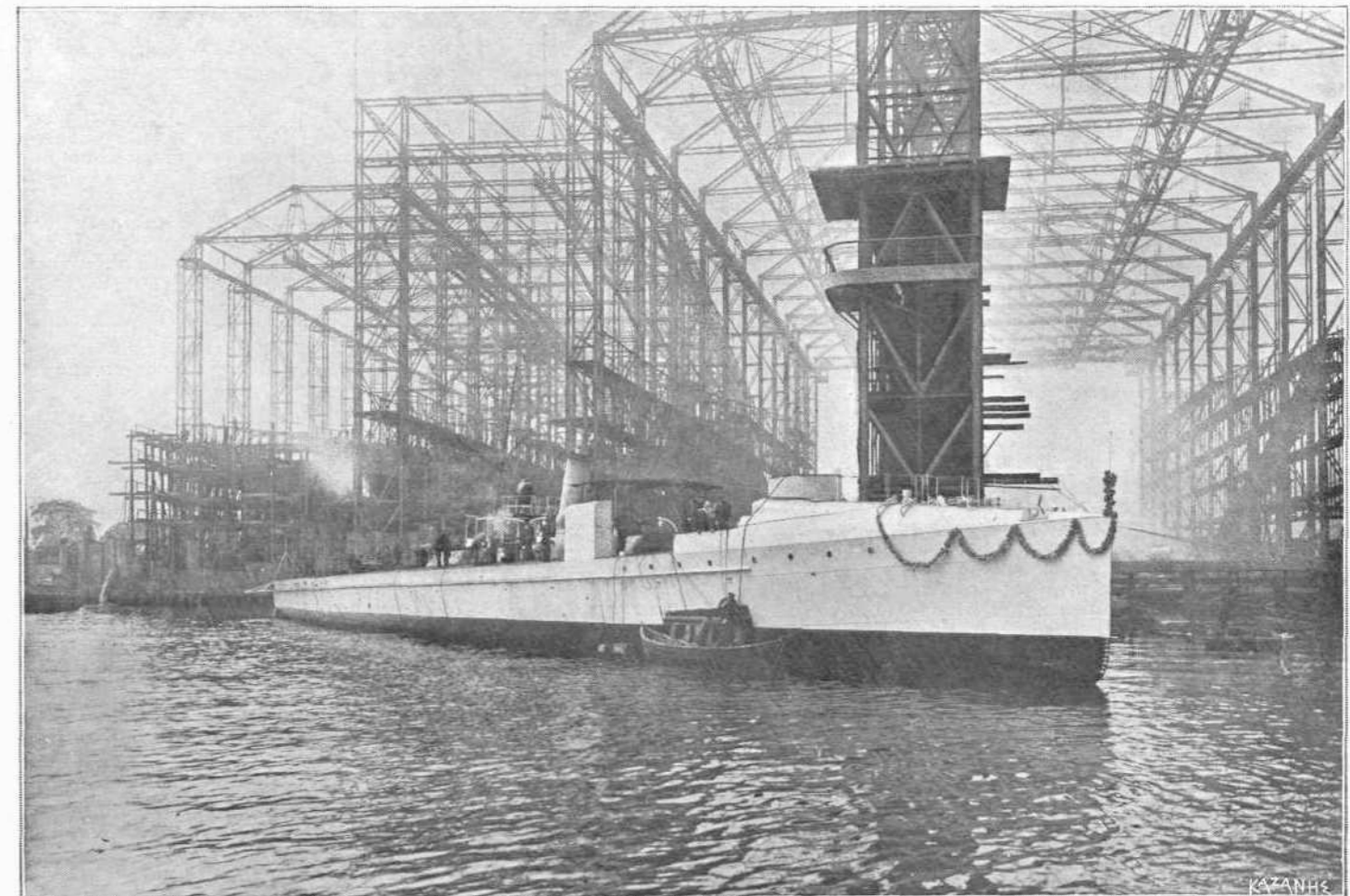
ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΝ. Ὁ Πουτσίνι ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους τοῦ Λονδίνου, ὅτι καταγίνεται εἰς νέον μουσουργικὴν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει λιμπρέτου, τὸ ὅποσον τοῦ ἐστῆλη κατὰ περίεργον ὅλως τρόπον. «Μίαν πρώταν, λέγει, ἔλαβα ἐν μουσικῶν θέμα περιέχον χειρόγραφον ἀντιγεγραμμένον διὰ γραφομηχανῆς. Τὸ ἀνέγνωσα καὶ μοῦ ἤρσαν. Προσεκάλεσα τὸν ἐπιστάλαντα νὰ συνεργασθῆμεν καὶ ἐκεῖνος ἐδέχθη». Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου εἶναι ἰσπανικὴ, ἀλλὰ ζῆν ἐμοιάζει διόλου πρὸς τὰς περιπλανήσεις τῆς Κάριμεν, τῆς ἡρωίδος τοῦ Μπίξε. Πιστεύεται ὅτι μετὰ ἔν ἔτος θὰ τὸ ἀκούσῃ πρώτην φορὰν τὸ Λονδίον.

Η ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΙΚΩΝ ΜΑΣ "ΔΟΞΑ", ΚΑΙ "ΝΙΚΗ".

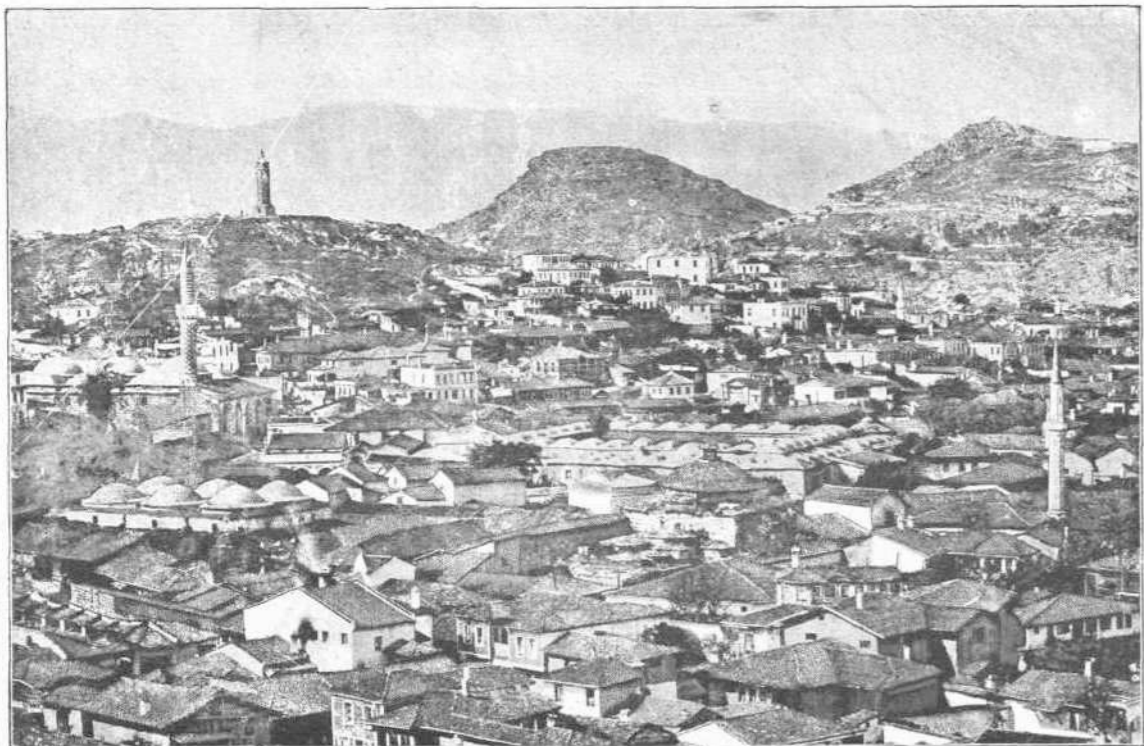

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΙΚΟΝ ΜΑΣ "ΔΟΞΑ", ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΣΧΑΡΑΣ ΤΟΥ

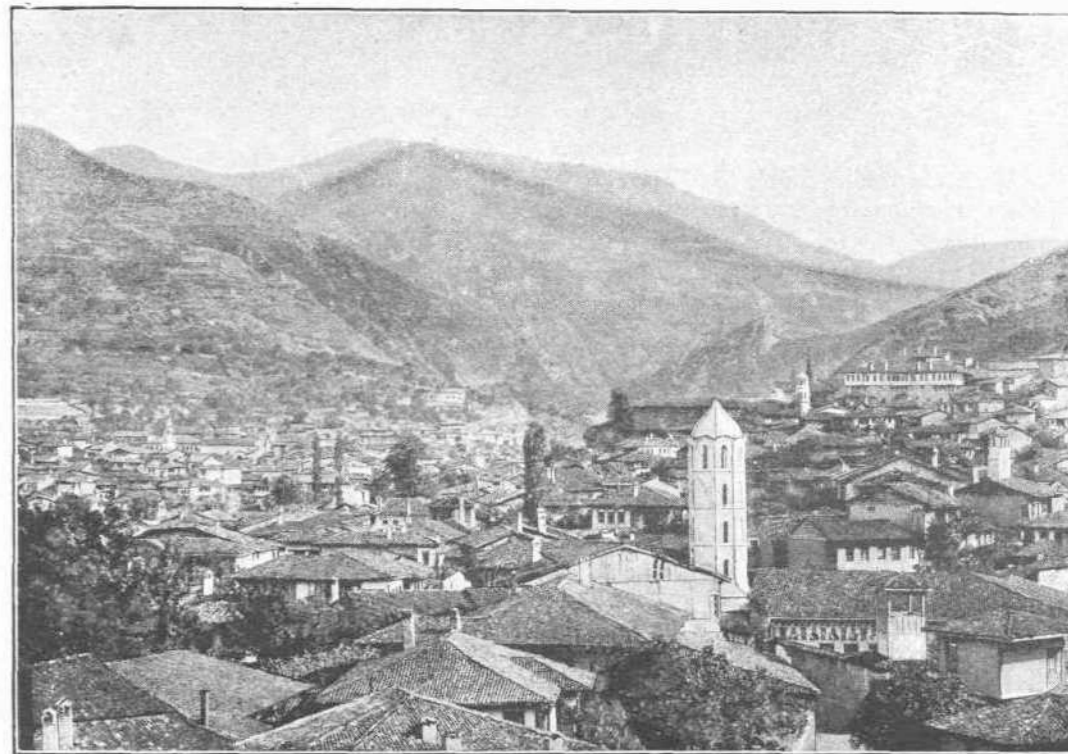

Η "ΔΟΞΑ", ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΔΕΣΑΜΕΝΑΣ ΤΩΝ ΝΑΥΠΗΓΕΙΩΝ ΒΟΥΚΑΝ

ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΜΑΣ ΕΝ ΔΙΩΓΜΩ

Η ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ. — Τὸ κέντρον τῶν ὁμοτίμων τῶν Βουλγάρων.

Η ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΣ. — Ἐδῶ ἀγριάζουν οἱ Βούλγαροι ἐναντίον τῶν ὁμογενῶν.

ΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ. — Ἡ κατάληψις τῆς Ἑλληνικῆς Μητροπόλεως.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΔΟΪΡΑΝΗΣ. — Τώρα οἱ γενναῖοι τῆς Σόφιας στρέφουν τὴν λύσαν τῶν Ἑλληνοκαίδων τῆς Μακεδονίας, οὗς ὀνομάζουν λυκόπουλα.

ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ. — Πῶς ἐξεγείρουν τὸν ὄχλον οἱ Βούλγαροι πατριῶται

ΑΛΛΟΣ ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΛΑΟΣ. — Ρουμῖνοι διαδελούντες τὰ ἀνθελληνικά αἰσθήματά των.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΝ. — Ἡ ἀστυνομία προσκαθοῦσα δίδεν γὰ ἐπαναφέρει τὴν τάξιν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΡΝΑΝ. — Ἡ γενναία ὀρδὴ ἢ ἐπιτεθεῖσα κατὰ τῶν ὁμογενῶν ὡς δῆθεν διαδήλωσις.

ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Ἀπόσπασμα τακτικοῦ στρατοῦ ἐνεργούν περιτολίαν ἔξωδι τῶν πόλεων.

ΤΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ

Υπό τὸν τίτλον αὐτὸν ὁ Γάλλος ἰατρός Λουκιανὸς Νὰς ἐξέδωκε μυθιστόρημα ἐν Παρισίοις ἐξετάζων τὴν κατάστασιν τῶν συναδέλφων του.

Ἐπὶ τῇ ἐνκαιρίᾳ ταύτῃ ἔγκριτος ἰατρός μας ἔγραψε τὸ κατωτέρω ἀρθροῖδιον :

Πολλὸς λόγος γίνεται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον περὶ τῆς καταπληκτικῆς ἐσχάτως αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰατρῶν. Σοβαρῶς ἤρξαντο νὰ σκέπτονται ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ περὶ τοῦ σκοτεινοῦ μέλλοντος ὅπου ἀναμένει τοὺς γενουμένους ἤδη ἰατροὺς ὡς καὶ περὶ τῶν ἀπειρῶν ἀπογοητεύσεων, αἵτινες ἐπιφυλάσσονται διὰ τοὺς ἐν τῷ μέλλοντι γενησομένους τοιοῦτους. Ἐν Γερμανίᾳ ἰδρύονται σωματεῖα ὧν κύριος σκοπὸς εἶνε ἡ ἐξέυρεσις μέσων πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐγγραφῆς πολλῶν φοιτητῶν ἐν τῇ ἰατρικῇ ἐπιστήμῃ, ἐν Παρισίοις δέ, τῇ εἰσηγήσει τοῦ καθηγητοῦ Ricard, ὁ ἰατρός Λουκιανὸς Νὰς, θελήσας νὰ παράσῃ ἐκδούλευσιν εἰς τοὺς συναδέλφους του καὶ νὰ φωτίσῃ τοὺς γονεῖς, οἵτινες ἀσυνειδήτως ὄλωσ ὀδοῦσι τὰ τέκνα των πρὸς τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐξέδωκε τελευταίως μυθιστόρημα ὑπὸ τὸν τίτλον «*Raures docteurs !*», ἐν ᾧ προσπαθεῖ διὰ παντίων τρόπων, λογιωτάτων ἄλλως τε, ν' ἀποδείξῃ τὴν ὀλεθρίαν παγίδα εἰς ἣν ὑποπίπτουσιν οἱ καταφεύγοντες εἰς τὴν ἰατρικὴν θεωροῦντες αὐτὴν ὡς τὸ καλλίτερον βιοποριστικὸν ἔργον, πληγρῆς πλούτου καὶ δόξης.

Γνωστὸν τοῖς πᾶσι τυγχάνει ὅτι ἐν Παρισίοις καὶ Βερολίῳ μέγας ἀριθμὸς ἰατρῶν κερδίζει ἄνω τοῦ ἡμίσεως ἑκατομυρίου κατ' ἔτος, αἱ τελευταῖαι δὲ στατιστικαὶ τῶν δύο χωρῶν περιγράφως ἀποδεικνύουσιν ὅτι 45% ἐκ τῶν ἰατρῶν ἔχουσι κέρδος ἄνω τῶν 4 χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος, ἦτοι τὸ ἥμισυ περίπου τῶν ἰατρῶν κερδίζει ἀνέτως τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.

Τὶ ὅμως δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀτυχῶν ἰατρῶν οἵτινες ἐνάχθησαν ὑπὸ τῆς μοίρας ἐν κόποις καὶ μόχθοις νὰ ἐξασκήσωσι τὸ θεῖον τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπάγγελμα; Ἀτυχῶς ἀκριβεῖς στατιστικαὶ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι καθορίζουσαι τὰ κέρδη τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου. Ἡμεῖς εἰδικῶς ἐρευνήσαντες περὶ τοῦτου ἐξηγούμεν ὅτι ἐκ τῶν 800 περίπου ἐν ἐνεργείᾳ ἰατρῶν ἐν Ἀθήναις 10 ἕως 12 μόνον κερδίζουσιν ἄνω τῶν 10 χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος, 40 δὲ ἕως 45 κερδίζουσι 500-600 δραχμὰς μηνιαίως κατὰ μέσον ὄρον ἦτοι 5 τοῖς ἑκατὸν μόνον κερδίζουσιν ὅπωςδήποτε τὰ ἔξοδά των. Ἄνω τῶν 200 ἰατρῶν κερδίζουσι κάτω τῶν 100 δρ. κατὰ μῆνα. Ἄν ἐξαίρεσιν μετὰ μέσον ὄρον 80 ἰατροὺς, οἵτινες εἶνε οἰκονομικῶς ἀνεξάρητοι καὶ 30 περίπου οἵτινες ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἤδη διπλωματοῦχοι ὄντες ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντες μηνιαῖον ἐπίδομα παρὰ τῶν οἰκογενεῶν των, φαντάσασθε τί ὑφίσταται ὁ ἐπιλοπος μέγας ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἀθήναις ἰατρῶν.

Ἀφοῦ δὲ ἡ θέσις τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἰατρῶν εἶνε τοιαύτη καλῶς ἐννοεῖται εἰς ποῖον ἀξιοθρήνησον σημεῖον ἔφθασε τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὅπου πρὸς τῇ οἰκονομικῇ στενοχωρίᾳ τῶν κατοίκων εἰς πλείστας πόλεις δωρεὰν ἐπισκε-

πιτοῦνται ἅπαντας τοὺς ἀσθενεῖς πλείστοι ἐν τῇ πολιτικῇ ἀναμεμυμένοι ἰατροί. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω πασιφανῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ θέσις τῶν ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι δὲν ἐδρίσκεται εἰς ἀθηρόν σημεῖον. Καὶ ὅμως παρ' ὅλα ταῦτα ὁ ἀριθμὸς των καταπληκτικῶς ἀξάνεται καθ' ἕκαστον ἔτος.

Κακῶς πληροφοροῦμενοι οἱ γονεῖς καὶ διαβλέποντες ἐπιπολαίως ἐν τῇ ἰατρικῇ πηγῇ πλοῦτον καὶ δόξης δηλητηριάζουσι τὰ τέκνα των ἐμβάλλοντες εἰς αὐτὰ τὴν ἰδέαν ἀπὸ νηπιακῆς ἡλικίας τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἰατρικὴν. Ἄλλοιμονον ὁποῖα ἀποροήτενοι τοὺς ἀναμένει. Ὑποβάλλονται κατ' ἀρχὰς εἰς μακροχρονίους καὶ πολλὰ ἀκριβοπληρωμένας σπουδὰς. Ἀλλὰ μέχρι τῆς συγκμῆς ταύτης παρουσιάζεται μόνον ἡ ὄραία ὕψις τοῦ ἐπαγγέλματος, καθ' ὅτι ὁ φοιτητὴς μὴ ὧν ὑποχρεωμένος νὰ κερδίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ ἐκ τῶν προτέρων τί τοῦ ἐπιφυλάσσει ἡ κακὴ μοῖρα. Ὁ πτωχὸς φοιτητὴς παρηγορεῖται ἀναλογιζόμενος ὅτι βαδίζει πρὸς ἀθηρότερον μέλλον. Κατόπιν ἔρχεται ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ἰατροῦ καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἡμερῶν περιμένει τὸν πελάτην ὅστις δὲν φαίνεται! Ἐν τούτοις εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ τηρήσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν του νὰ πληρώσῃ ἐνοῖα καὶ ἐπίτοι καὶ χρῆσιν γενόμενα κατὰ τὸν χρόνον τῶν σπουδῶν του. Οἱ ἀτυχεῖς γονεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξακολουθῶσι βοηθοῦντες τοὺς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἤδη ἐξεληθόντας υἱοὺς των καὶ μίαν ὥραϊαν ἡμέραν ἐννοοῦσιν, ἀρὰ δυστυχῶς, ὅτι ἡ μικρὰ περιουσία των, κατηνάλωθη πρὸς ἀπόκτησον τοῦ ἰατρικοῦ διπλώματος τοῦ τέκνου των. Ἐὰν ἄλλης φύσεως ἐντυχῆς σύμπτωσις δὲν προφθάσῃ νὰ τὸν σώσῃ ἐκ τῆς ὀδνηρῆς ταύτης καταστάσεως, ὁ «*κακόμοιρος*» ἰατρός κατόπιν ἀπειρῶν πικρῶν ἀναγκάζεται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἀνειροπτοῖται εὐρὸν τὸ μέλλον καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς ἀγνωστα μέρη κνηρῶν ἀενάως τὴν τύχην του, ὑποχρεούμενος ἐπίτοι ν' ἀνταλλάξῃ καὶ τὸ ἐκ μεμβράνης πτυχίον μὲ τὸν πῆχυν τοῦ ἐπιπόρου ἢ τὴν γραφίδα τοῦ μικροῦ ὑπαλλήλου.

Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς ἰατρικῆς ἐν Ἑλλάδι σήμερον εἰς ἣν ἤγαγον αὐτὴν τοῦτο μὲν ὁ καταπληκτικῶς ὡς ἡμέραι ἀξάνόμενος μέγας ἀριθμὸς τῶν ἰατρῶν, τοῦτο δὲ τὸ πλῆθος τῶν δημοσίων νοσοκομείων, κλινικῶν, ἀστενολογικῶν, πολυκλινικῶν, ἰδιωτικῶν κλινικῶν, ἐν αἷς δωρεὰν ἐπισκεπτόνται οἱ ἰατροὶ τοὺς πάσχοντας ἀνεξαρτήτως πάσης κοινωνικῆς καὶ ὕλικῆς ἐδημερίας.

Ἄς ἀναγνώσωσι μετὰ προσοχῆς μεγάλῃς τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμαῖς οἱ γονεῖς ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπιπολαίως ὄλωσ ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα ἐμφυσῶσιν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν τέκνων των κλίσην πρὸς τὴν ἰατρικὴν καὶ ἄς θελήσωσι νὰ κατανοήσωσι τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῆς οἱ μέλλοντες νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς ταύτην ἵνα μὴ μετ' ὀλίγον ἐδρίσκόμενοι πρὸ τῆς πραγματικότητος καταρῶνται τὴν τύχην των καὶ ἐκεῖνους οἵτινες ὤθησαν αὐτοὺς εἰς τὸν λαβύρινθον τοῦτον. Ἐλαττονόμενον οὕτω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰατρῶν καὶ ἡ θέσις τῶν ἐπαρχόντων θέλει καταστῆ καλλιτέρα καὶ τὸ μέλλον θέλει ἀνατελεῖ βροδιότερον.

ΑΘ. ΤΡ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ὁ ἄνθρωπος ὑπομένει μὲ ψυχρὰν ἀπάθειαν καὶ φιλοσοφικὴν περιφρόνησιν τὰς μεγάλας ἐκείνας θλίψεις, τὰς ὁποίας κατ' ἀρχὰς ἐνόμιζεν ὅτι δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ἐποφρῆ.

Τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον καλύπτονται ἐμπροσθεν ἡμῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν φέρεται τὸν πῆλον τῶν χροῶν, τὸ δὲ τὸν πῆλον τῶν παρῶντων.

Διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τις μεγάλας πράξεις, πρέπει νὰ ζῆ, ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ ἀποθάνῃ.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν τὴν ὑγιάν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὴν προσφύλαττει.

Ἡ ἐπιμονὴ εἶναι ὠραῖον φυτόν, ἀλλὰ δὲν ἀπαντᾷται εἰς ὅλους τοὺς κήπους.

Αἱ γυναῖκες συλλαμβάνονται διὰ τῶν ἐγκωμίων, ὅπως οἱ κορυδαλλοὶ διὰ τοῦ κατόπτρου.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ μόνον ζῷον ποὺ ἀναμυγρῆται εἰς ὅτι δὲν τὸν ἀποβλέπει.

Σύζυγος ποὺ ἐγκωμιάζει ἀδιακόπως τὴν ἀρετὴν τῆς γυναικὸς του εἶναι βλάξ, ὁ ὁποῖος σχεδὸν πάντοτε ἀπαταῖται.

Ἡ κυρία Ντελαί.

Ἡ δεσποινὶς Λουῖζα Γ.

Ἡ γυναικόμοος κυρία Ζ.

Ἡ Μαργαρίτα τῆς Πάρμας ἀντιβασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν ἀνακρίνουσα τοὺς στασιαστὰς τοῦ 1588.

Ἡ κυρία Ἐλενα Ἀντωνία.

Ἡ κυρία Βέθθα Ἀκαίρα.

ΑΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΑΙ ΓΕΝΕΙΟΦΟΡΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ὅταν ὁ Μολιέρους ἔγραψεν ὅτι «*πρὸς τὸ μέρος τῆς γενειάδος εἶνε ἡ παντοδυναμία*» θέλων νὰ δηλώσῃ τὴν ἰσχύιν τοῦ ἀνδροεικοῦ φύλου βεβαίως δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὰς γενειοφόρους γυναῖκας, διὰ τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν ὠραίαν μελέτην ὁ περιφρήμος δόκτωρ Μπεργιγὸν συνοδευομένην ἀπὸ τὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας βλέπετε.

Αἱ γενειοφόροι γυναῖκες εἶνε ἰδιοτροπία τῆς φύσεως ἀρχαιοτάτη, μεταξὺ δὲ τῶν μνημείων τῆς παλαιότητος Αἰγύπτου ὑπάρχουσιν παραστάσεις τῆς βασιλείσεως Ἀτσοῦπιτον μὲ μακρὰν γενειάδα. Ὁ Ἀριστοτέλης διηγείται ὅτι ὅταν ἠπειλεῖ δυστυχία λαὸν τινα τῆς Καρίας αἱ ἱέρειαι ἔβλεπον τὸν πώγωνά των κοσμοῦμενον μὲ γενειάδα, ἡ Δωδεκάδελτος δὲ τῶν Ρωμαίων περιεῖχε διάταξιν ἀπαγορευούσαν εἰς τὰς γυναῖκας νὰ ξυρίζονται. Ἐκτὸς ὅμως αὐτῶν καὶ ἡ Ἀρτεμις ἀκόμη ἐλατρεῦτο εἰς τὴν Κύπρον μὲ γενειάδα, βραδυτέρον δὲ καὶ εἰς τὴν Ρώμην.

Εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους πιστοῦται καὶ δι' εἰκόνων ἡ ὑπαρξὶς γενειοφόρων γυναικῶν. Περίεργος εἰκὼν εἶνε ἡ τῆς Ἑλένης Ἀντωνίας, ἡ ὁποία ἔζη τῷ 1599 εἰς τὴν Αὔλῃν τῆς ἀρχιδουκίσσης Μαρίας, μητρὸς τῆς βασιλείσεως τῆς Ἰσπανίας Μαργαρίτας, καὶ ἡ ὁποία ὑπῆρξεν φύλαρσκος εἰς τὸ ἑπακρον, ὡς εἶνε καὶ ὅλοι αἱ γενειοφόροι γυναῖκες.

Κατὰ τὸν δόκτωρα Μπεργιγὸν ὄχι μόνον φύλαρσκοι εἶνε αἱ μὲ τριχοτὸν τὸν πώγονα καὶ μὲ μύστακα κυρίαὶ ἀλλὰ καὶ λάτρεις ἐδρίσκουσιν, ἀκριβῶς ὅπως συμβαίνει ν' ἀγαπηθῶν οἱ ἐστερημένοι μύστακος ἄνδρες.

Ἐπίσημος γενειοφόρος γυνὴ ὑπῆρξε καὶ ἡ Μαργαρίτα τῆς Πάρμας, ἡ ὁποία ἦτον ὑπερήφανος διὰ τὸν ἀνδροεικὸν κόσμον

τοῦ πώγωνός της, παρίσταται δὲ εἰς τὴν εἰκόνα τῆς ἀνακρίνουσα τοὺς πρωτεργούς της κατὰ τὸ 1588 ἐν ταῖς Κάτω χώρας ἐπαναστάσεως.—Ἡ Βέθθα Ἀκαίρα ὑπῆρξε γενειοφόρος γυνή, ἡ ὁποία ὁμοίως καταπληκτικῶς μὲ τὸν τελευταῖον Αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Τύνιδα καὶ νυμφευθεῖσα εἰς ἡλικίαν δέκα πέντε ἐτῶν ἀπέκτησε δύο τέκνα.—Εἰς τὴν Λορραίνην ζῆ ἡ κυρία Ντελαί, εὐτυχῆς σύζυγος νυμφευθεῖσα εἰς ἡλικίαν εἰκοσιν ἐτῶν, μὴ ἐμποδιζομένη δὲ καθόλου ἀπὸ τὴν γενειάδα της νὰ ἐξέρχεται εἰς περίπατον μὲ ἕνα κομπὸν ἀμαξάκι τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ ἡ ἴδια.—Ἡ δεσποινὶς Λουῖζα Γ. εἶνε Παρισινή. Ἐξυρίζετο ἄλλοτε καὶ ὅταν ἠγαπήθη, ὁ μνηστήρ της τῆς ἀπήτησε νὰ ἀφήσῃ τὴν γενειάδα της καὶ τὸν μύστακα.

Ἐκτὸς αὐτῶν γνωστοτάται γενειοφόροι εἶνε ἡ Ἄννι Τζὼν Ἐλλιοτ, ἡ ὁποία περιώδευε μὲ τὸν Μάρκον μὴ ἦ Ἐῶα Σ. ἡ ὁποία πρὶν νυμφεῖσθαι καὶ καταστῆ πρότυπον οἰκονομῆς, ἐπεδεικνύετο εἰς τὰ ἱπποδρόμια ἡ κυρία Τάυλορ ἡ κολοσσαία καὶ ζυγίζουσα 200 κοιλὰ κυρία Χ., τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα δημοσεύει ὁ Μπεργιγὸν ἡ μὲς Λέο Χερναντίξ, ἡ κομφοτάτη καὶ μὲ γλυκατῆν φωνήν. Ἀρχαιότερα δὲ ἡ Βαρβάρρα Οὐδουλερία ἀληθινὸς σκυλλάνθρωπος καὶ ἡ Μαργαρίτα Μουλλερίν, γεννηθεῖσα εἰς τὴν Δρέσδην καὶ φέρουσα φυσικὰς παραγναθίδας.

Ὁ δόκτωρ Μπεργιγὸν συμβουλεῖ εἰς τὰς κήτορας ἀνδροπρεπῶν πωγῶνων, νὰ μὴ πολεμοῦν τὴν φύσιν. Αὐταὶ τῶν ὁποίων δημοσεύομεν τὰς εἰκόνας εἶχον ἐφαρμοσθῆ διὰ διαφόρων λόγων τὴν συμβουλήν του. Τώρα ὅμως ποῖα θὰ ὑπακούσῃ εἰς αὐτήν, τώρα ὁπότε δολόκληρα ἐργοστάσια συντηροῦνται παρὰ γὰρ ἀποψιλωτικὰς σκευασίας;

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Κατά τους τελευταίους χρόνους μέγα διήγειραν ενδιαφέρον παρά τη αρχαιολογική κόσημ ο τάφος του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου...

Κατά το 1850 ο 'Αρθούρος Σκυλίτσας παρατήρησεν εν τη κρύπτη του ταμένου Νεβή - Δανιέλ, όπου κείται επί του λόφου Κόμ - 'Ελ - Δι...

'Αλλά δὲν είναι ὀρθόν νά θεωρήσῃ τις ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο εἶναι τὸ τοῦ 'Αλεξάνδρου, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ Σαπτιμῖος Σεβήρος ἔνα ἐμποδίσθη τὴν μελέτην τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου...

Κατὰ τὸ 1864 ὁ Μαχμούτ - 'Ελ - Φαλῆκ ἐν ἐκθέσει ἔγραψεν εἰς τὸν Γακούμ πασά, πρόεδρον τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Ἰνστιτούτου:

Κατὰ τὴν εἰς τὰς κρύπτας τοῦ Νεβή - Δανιέλ ἐπισκεψίμῃ μου εἰσῆλθον εἰς θολωτὴν αἰθούσαν κατασκευασμένην ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῆς ἀρχαίας πόλεως...

ΡΟΥΜΑΝΟΣ ΡΗΤΟΡ

Συνήθως ἐκρουμανισθὲν ἑλληνικὸν ἀπόβρασμα. Πάντως θρημμένος ἀπὸ τὰ ἑκατομύρια ποῦ θαπανῶνται διὰ τὸν μάταιον ἀγῶνα τοῦ ἐκρουμανισμοῦ τῶν Μακεδόνων...

Καὶ ῥητορεύει, ὑβρίζει, δίδει εἰς λαὸν ὅπως ὁ ρουμανικὸς ἡ ὕβρις εἶνε προτέρημα, ἢ δὲ λογικὴ δὲν συμφέρει. Ἰβρίζει ὁ ῥήτωρ τὸν 'Ελληνα κλέπτην, ἀτσιμὸν, ἐλαστίνον...

Η ΚΟΛΩΝΙΑ

Τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας ἐπὶ χρόνους τῶρα ἐχρησίσμευ ὡς πέτρα σκανδάλου καὶ προσκάλει μακροῦς δικαστικοὺς ἀγῶνας μεταξὺ δύο ἐκ τῶν περιφημοτέρων ἀρωματοποιῶν τῆς Κολωνίας...

Τὸ ἀντίκλιον ὅμως ἀρωματοποιῶν τοῦ Ἰωσήφ 'Αντωνίου Νισδμαν κατέφυγεν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἐξήγησεν, ὅπως παρακολούθη ἡ κυκλοφορία τοῦ φυλλαδίου τοῦ καταστήματος Φαρίνα...

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Τὴν 20 Ἰουλίου ἀπέβησαν ἐν Παιραιῶσι εἰς βαθὺ γήρας πλέον ὁ Τρύφων Μουτζόπουλος. Ἐγεννήθη ἐν Σερμηνίῳ τοῦ Δήμου Τρικολώνων τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας...

ΤΡΥΦΩΝ ΜΟΥΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ πρῶτον ἀξίωμα, ὅπου ἔλαβεν ὁ Τρύφων Μουτζόπουλος, ἦτο τὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος...

Ἡ Δημαρχία τοῦ ἀλχημονήτου γέροντος γέμει πραγμάτων καὶ ἔργων. Ἡ πόλις τοῦ Παιραιῶς, ἂν ἤθλιτο νά ὀνομασθῆ πόλις εἰς ἀκατάστιστος καὶ ἀρακάς συνοικισμός...

'Ἐτέρα ἔκφανσις τῆς ἀκαταπονήτου αὐτοῦ ἐργασίας, εἶναι αἱ ὑπηρεσίαι ἃς προσήνεγκεν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὸν λιμένα ὡς Πρόεδρος τῆς Ἀμενικῆς ἐπιτροπῆς Παιραιῶς...

Ἐπὶ τῆς προεδρείας του ἐπιρομηθεύθη ἡ Ἀμενικὴ τὴν βοσκοτόρον καὶ τὰς δύο ἀτιμοκινήτους φορτηγίδας καὶ διὰ τῶν ἀκόντων ἐνεργειῶν του ὁ πρῶην ὅρκος ἐγένετο λιμῆν, προσιτὸς εἰς τὰ μεγάλα σκάφη...

Ἡ Γερμανοὶ ἀναπτύξαντες κατὰ τὰ τελευταία ἐτη ἑκτακτον ἐνδιαφέρον ἐπὶ παντός ἐπι ἀφορῆ τὴν προαγωγήν τῆς ναυτιλίας ὄντων, παρεδέχθησαν καὶ ἐφίρμισαν ὑποβρύχια ἀκουστικὰ σήματα...

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος πρὸ πολλοῦ ἐπιεργήθη, γράφει ὁ ἐπιστημονικὸς ἐπιφυλλιόγραφος τῆς 'Ἐφημερίδος τῶν Σοφιστήσεων...

λίου, ἀπέκτησε τέσσαρα τέκνα. Τὸν κ. 'Αθανάσιον Μουτζόπουλον νυμφεύθη τὴν ἐκ τῆς γνωστῆς ἐν Μασσαλίᾳ ὀμογενεῖος οἰκογενείας τῶν κ. κ. Πατροκοκκίνων...

Ἡτο πρὸς τοῦτους τατηγημένους ὁ Τρύφων Μουτζόπουλος διὰ πολλῶν ἔξινον παρατήρων, ἦτοι τοῦ Γαλλικοῦ τῶν Ἰπποτῶν, τοῦ Σερβικοῦ Ταξιαρχοῦ καὶ τοῦ Ρωσικοῦ τοῦ Στανισλάου...

ΑΡΧΑΙΟΝ ΑΝΑΓΛΥΦΟΝ ἐπὶ τοῦ ὀπίου διακρίνεται ὀλόκληρος ἐπιγραφὴ διὰ συμβολικῶν σημείων.

δρᾶσιν τοῦ Τρύφωνος Μουτζόπουλου ἐνεχείρισεν ὁ ἴδιος αὐτῶ τὸν 'Αργυροῦν Στωρὸν τοῦ Σοφιστήρος καὶ ὁ λαὸς τοῦ Παιραιῶς ἐκτιμῶν τὸ ἔργον του καὶ τιμῶν τὴν μνήμην του...

ΑΛΦΑΒΗΤΑ

Πρόκειται περὶ τοῦ κοινῆς χρήσεως ἀλφάβητου. Διότι ἀλφάβητα ὑπάρχουν πολλὰ ἀπὸ τὸ παλαιότατον ἀλφάβητον τῶν ἐρωτευμένων...

Οἱ Φοίνικες πρῶτον ἐδημιούργησαν μεμονωμένα γράμματα, ἐχώρισαν δηλαδὴ εἰς τὸ π, τὸ κ καὶ τὸν ἦχον α. Οἱ Ἕλληνες ἔπειτα ἐπολλαπλασίασαν τὰ φωνήεντα καὶ ἐσχημάτισαν τὸν τύπον τοῦ ἀλφάβητου...

Τὴρα κυρίως ἔχομεν τέσσαρας μεγάλους τύπους ἀλφάβητων. Τὰ κινεζικὰ ἀλφάβητα, τὰ Ἰνδικὰ, τὰ σημητικὰ καὶ τὰ εὐρωπαϊκὰ. Κατὰ τὸν κινεζικὸν τύπον γράφουν οἱ κινεζοὶ ἀναγινοσκόντες...

Ὅταν ἐξαίρετοίμεν ἡμᾶς, γράφοντας κατὰ τὴν παραφθορὰν τοῦ ἀρχαίου μας ἀλφάβητου καὶ τοὺς Ρῥῥοσσοὺς, Βουλγάρους καὶ Σέρβους γράφοντας μετ' ἀλφάβητου, τὸ ὅποιον οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ Κύριλλος καὶ Μεθόδιος ἐδημιούργησαν...

Η ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ

Οἱ Γερμανοὶ ἀναπτύξαντες κατὰ τὰ τελευταία ἐτη ἑκτακτον ἐνδιαφέρον ἐπὶ παντός ἐπι ἀφορῆ τὴν προαγωγήν τῆς ναυτιλίας ὄντων, παρεδέχθησαν καὶ ἐφίρμισαν ὑποβρύχια ἀκουστικὰ σήματα...

Signal Co τῆς Νέας Ἰόρκης καὶ ἐφαρμοσθὲν ἐπανειλημμένως ἐπέτυχεν. Ἡ ἰδέα δὲν εἶναι διόλου νέα, ἀλλ' ἀπέθι πραγματοποιήσιμος μετὰ πολλὰς ἐρευνας...

Παρόμοιον μηχανῆμα εἶχεν ἐπινοήθῃ καὶ ὑπὸ πλοιαρχοῦ τινὸς τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Χάριν ἐν τούτοις ἀκριβείας δέου νά σημειωθῆ ὅτι τὰς πρώτας δοκιμὰς πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου ἐπέτελεσαν ὁ ἐν Γενεύῃ καθηγητῆς τῶν φυσικομαθηματικῶν κ. Κολαδὸν...

Ὁ Κολαδὸν μάλιστα ἐσκέφη ἂν δύναιτο θινάμει τῆς ταχύτητος ν' ἀποκαταστήθῃ συγκοινωνία μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ὑπὸ τὴν Μαγγίν. Εἶχε δὲ κατορθώσει νά συγκοινωνήσῃ μέχρις ἀποστάσεως 50 χιλιομέτρων...

Ἀπεδείχθη ὅμως ἐκτοτε ὅτι τὰ σήματα Κολαδὸν θά ἦτο δυνατόν νά χρησιμοποιήθων ἐπιτυχῶς ἐν τῇ ναυτιλίᾳ πρὸς ἐξοσιοποίησιν τῶν πλοίων ἐπι πλησιάζουσαν ἐπικινδύνως ἀλλήλα ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν μεταξὺ αὐτῶν συνομιλήσεως...

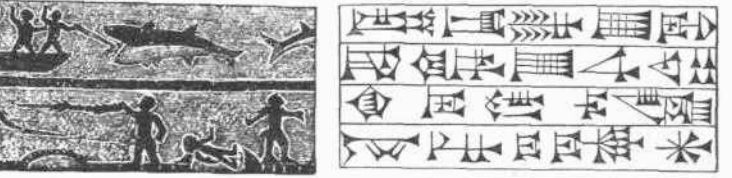

Table showing various alphabets and their corresponding symbols, including Greek, Latin, and other historical scripts.

Σήμερον αἱ δυσχερεῖαι αὐτὰ ἤρθησαν. Ἰσχυροὶ κώδικες τοποθετούμενοι βάθειον ὑπὸ τὴν ἰσάλον γραμμὴν τοῦ σκάφους τίθενται εἰς κίνησιν εἰτε διὰ συμπεπισημένου ἀέρος εἰτε δι' ἡλεκτρισμοῦ...

ΤΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΚΡΕΩΦΑΓΙΑ

Κατά την εποχήν ημών, εποχήν λυσσώδους διαπάλης και πυρετώδους υπερενεργείας, η τελική νίκη ανήκει εις τον ισχυρότερον και τον μάλλον ανθιστάμενον των ανθρώπων, τον δυνάμενον να χρησιμοποιήση γαλυθιδινον οργανισμόν εις την υπηρέσιαν Ισχυράς θελήσεως.

Αλλ' υπεράνω της βιοπάλης ταύτης, εκεί ένθα υπάρχει αποστολή τις η έργον δεόμενον εκπληρώσεως, μη τὸ δλωσ ὑλικὸν ζήτημα τῆς υγιείας και τῆς φυσικῆς δυνάμεως δὲν επιβάλλεται τυραννικώτερον, παραλῦον η ματαίουν ἐκ τῶν προτέρων τὰς βλέψεις και πράξεις τῶν γενναιοφρόνων ψυχῶν;

Πρὸς παροχὴν ρώμης και σφρίγγου εις τὸν πάσχοντα ἄνθρωπον ὑπάρχει βεβαίως ἄλλο πρᾶγμα μέλλον ν' ανακαλυφθῆ, ἐκτὸς τῶν δαμαλιδῶν και τῶν ὄρρων, ἐκτὸς τῆς καλλιέργειας τῶν μικροβίων. Οἰοσθῆποτε και ἂν εἶναι ὁ μέγας ἡμῶν θαυμασμός πρὸς τὴν πρῶδον τῆς Ἐπιστήμης, ἀληθοῦς λαμπάδος τῆς ἀνθρωπότητος, η σκέψις ὅμως ἡμῶν φέρεται και ἀκουσίως πρὸς τὰ ὀπίσω, πρὸς τοὺς κολοσσούς ἐκεῖνους ἀνθρώπους, τοὺς θαυμασίους ἐκεῖνους ἀθλητάς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, οὓς η Ἱστορία παριστᾷ ὅτε μὲν ὡς ἀθάνατους ἑταίρους τοῦ Λεωνίδα, ὅτε δὲ ὡς ἐνδόξους νικητὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις και τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι. Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκεῖνων και ἡμῶν ἠνοιχθῆ ἔκτοτε φοβερά ἄβυσσος. Βραδύς μὲν ἀλλὰ συνεχῆς ἐκφυλισμός ἐξησθένισε τοὺς ὀργανισμούς, ἠλάττωσε τὴν δυνάμιν τῶν μυῶνων, παρεμόρφωσε τὰ σώματα μέχρι τοῦ νὰ καταντήσωσι ταῦτα εις τὴν εἰδεγθῆ ἐκεῖνην πολυσαρκίαν, ἣν χαρακτηρίζουσι σήμερον ὡς καλλονήν, ἐσμίκρυνε τὸ ἀνάστημα, πῆσασα τὸ στέρνον και ἀναπτύξασα τὴν γαστέρα κατέστρεψε τὴν υγιείαν, παραγαγούσα ἐπὶ τέλος τὰς κολοβωμένας, οὕτως εἰπεῖν, πεπισμένας και νευροπαθεῖς ἐκεῖνας γενεάς, τὰς περικυκλούσας ἡμᾶς σήμερον.

Ἐχω τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ὁ τρόπος τῆς ὑπάρξεως, η δίαίτα τοῦ βίου ἡμῶν, εἶναι οἱ οὐσιώδεις παράγοντες τῆς ρώμης, τῆς ἐπὶ τὸ ὠραῖον φυσικῆς ἀναπτύξεως, τῆς ἐνισχύσεως και τῆς ἀντιστάσεως εις τὰς ἐφόδους τῆς νόσου.

Ἐχω πρὸ παντὸς τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι η δίαίτα αὐτῆ τῆς ρώμης και τῆς υγιείας δὲν εἶναι, οὔτε δέον νὰ εἶναι, δίαίτα πολυτελείας, δηλ. δίαίτα προωρισμένη μόνον εις ἐξωγυμμένα βαλάντια, εις ἃ και μόνον ἐπιφυλάσσονται τὰ ἐκλεκτὰ φαγητὰ και ἡ ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις νοσηλεία.

Ἐχω δηλαδὴ τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς υγιείας εὐρίσκει κατὰ μέγα μέρος τὴν λύσιν του εις κοινήν δίαίταν, εις ἣν πάντες πλούσιοι και πένητες, δύνανται νὰ μετασχῶσιν, ἀρκεῖ νὰ ἔχωσι τὴν δέουσαν φρόνησιν νὰ συμμορφώσωσι τὴν ζωὴν των πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ φυσιολογικοῦ αὐτῶν βίου και τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οὐσιωδῶν αὐτῶν δυνάμεων.

Δίαίτα, ὡς γνωστόν ἐστὶ η λελογισμένη και μεθοδικῆ χρῆσις τῶν οὐσιωδῶν πραγμάτων τοῦ βίου ἐν τε τῇ υγιείᾳ και τῇ ἀσθενείᾳ. Ὅθεν η δίαίτα ἀφορᾷ εὐρύτατον σύνολον, ὅπερ δὲν δύναμαι νὰ περιλάβω ἐν τῇ παρούσῃ μελέτῃ. Περιορίζομαι ἐπομένως εις τὴν δίαίταν τῆς τροφῆς και θὰ ἀποδείξω ὅτι δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν ἐν αὐτῇ θαφιλεστάτην πηγὴν ρώμης και υγιείας, ἐὰν ἔχωμεν τὴν φρόνησιν νὰ μὴ καταστρέψωμεν διὰ διαφόρων πράξεων τοῦ βίου ἡμῶν τὰ εὐεργετικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι αἱ τροφαὶ χρησιμεύουσιν εις ἀντικατάστασιν τῶν ἀπωλειῶν και συντήρησιν τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος. Αἱ ὕλαι δέ, αἰτίνες συντελοῦσιν εις τὴν ἀντικατάστασιν ἀπωλειῶν, εἶναι ἐκεῖναι, ἃς ὁ χημικὸς Liebig ὠνόμασε πλαστικάς, ἃς δὲ συνήθως ὀνομάζουσι λευκωματώδεις η ἀζωτικὰς ἕνεκα τοῦ πλοῦτου αὐτῶν ἐν τῷ ἀζώτῳ. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνάγονται τὸ λεύκωμα τοῦ ὄωυ, τὰ λευκώματα τοῦ γάλακτος, τῶν διαφόρων χορταρικῶν και τοῦ αἵματος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ὕλας τὰς παραγούσας τὴν δυνάμιν, αἰτίνες καίονται, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῷ ὀργανισμῷ ἡμῶν μετὰ τοῦ οὐζυγόνου τῆς ἀναπνοῆς, αὐτὰ ἔλαβον τὸ ὄνομα τῶν καυσίμων η ἀναπνευστικῶν ὕλων.

Ἐν ταῖς ὕλαις ταύταις, συγκαταλέγονται αἱ ζαχαρώδεις, αἱ λιπώδεις, τὸ ἔλαιον, τὰ βούτυρα παντὸς εἶδους και αἱ ἄμυλῶδεις. Προσθέσωμεν ταύταις τὸ ὕδωρ και τινὰς μεταλλικὰς οὐσίας, οἷον τὸ θαλάσ-

σιον ἄλας, τὰ ἀνθρακικὰ τῆς ἀσβέστου, τῆς σόδας και ποτάσεως, τὰ ἄλατα τοῦ σιδήρου και τὰ φωσφορικά. Αἱ οὐσίαι τὰς ὁποίας γίνονται καθ' ἑκάστην δέον προδήλως νὰ ἀναπληρωθῶσιν, ἀποτελοῦσι δὲ οὕτω τὰς οὐσιώδεις βάσεις τῆς τροφῆς. Δέον ὅμως νὰ μεριμνῶμεν, ὅπως αἱ πλαστικὰ μετέχουσιν εις ἐλαχίστην δόσιν τῆς ὀλικῆς τροφῆς ἡμῶν.

Ὀνομάζεται πλήρης τροφή, πᾶσα τροφή δυναμένη αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν νὰ συντηρήσῃ τὴν ζωὴν. Ἡ τοιαύτη λοιπὸν τροφή περιέχει κατὰ τὴν δέουσαν ἀναλογίαν ὕδωρ και πλαστικάς, ἀναπνευστικάς και μεταλλικὰς οὐσίας Αἱ ἀναλύσεις τῶν τροφῶν αἱ γινόμεναι ὑπὸ τῶν περιω- νύμων χημικῶν, Payen, Boussingault, Berzelius, Voit, Wurts, Kōnig και ἄλλων, ἀπέδειξαν ὅτι τα κρέατα, περιέχοντα ὕδωρ, 1/5, ἐνέχουσι λευκωματώειδῃ εις ἐλαχίστην δόσιν. Εἶνε λοιπὸν ταῦτα τροφή πλήρης; Οὐχὶ βεβαίως διότι οὐδεμίαν περιέχουσιν ἀναπνευστικὴν τροφήν. Τρώγοντες λοιπὸν ἀποκλειστικῶς καθ' ἑκάστην κρέας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐκτιθέμεθα εις σοβαρωτάτας ἀσθενείας τρεφόμεθα ἐν ταυτῷ και ἀτελέστατα. Ἐξ ἀντιθέτου τὸ γάλα και τὰ ὄα, ὡς ἅπασαι αἱ ἀπαραίτητοι εις τὴν ζωὴν οὐσίαι εἶνε πλήρης τροφή. Ἀλλὰ τί λεκτέον περὶ τῶν σιτηρῶν, τῆς κριθῆς, τοῦ ἀραβοσίτου, τῶν ὄσπριωδῶν, ὁποῖα τὰ φασόλια και ἡ φακὴ, και ἰδίως τῶν ἐλαιωδῶν ὄπωρων, ἀμυγδάλων και καρῶν, ὧν ἡ θρεπτικὴ δυνάμις ὑπερβαίνει πᾶν ὅ,τι δύναται τις νὰ φαντασθῆ; Πλουσιώτεροι εις ἄζωτον η τὸ κρέας τῶν ζῴων θαφιλεστάται εις ἀναπνευστικάς και μεταλλικὰς οὐσίας και ἰδίως εις φωσφορικὸν ὄξύ, αἱ οὐσίαι αὐταὶ εἶναι προδήλοτατα προωρισμέναι εις τὸ νὰ ἀποτελέσωσιν αὐτὰς τὰς βάσεις τῆς ἡμετέρας τροφῆς. Διὰ τὸν λόγον τούτον και αἱ οὐσίαι αὐταὶ προὔτιμήθησαν ἀρχαίως ἐν ὑπὸ πάντων τῶν διακριθέντων ἐπ' εὐρωστία λαῶν.

Ὡς ἐπιλογὴν τῆς ἀνωτέρω μελέτης θὰ εἶπω, ὅτι ἡ καλλονή, η εὐθεία και ἡ ἀνάπτυξις αἰασθῆποτε ἀνθρωπίνης φυλῆς παρουσιάζεται πάντοτε κατ' ἀναλογίαν τῆς φροντίδος, ἣν αὐτὴ καταβάλλει ὡς πρὸς τὴν δίαίταν αὐτῆς. Ἡ ἀπόλυτος φωτοφαγία περιέχει ἡμῖν υγιείαν ἐν ᾧ ἐξ ἀντιθέτου ὁ ἀπόλυτος ἰγθσοφάγοι, οἱ κρεωφάγοι και νεκροφάγοι μένουσιν η ἐκπίπτουσιν εις τὴν ἐσχατὴν βαθμίδα τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ θεωρία αὐτὴ ἐπικυροῦται ὑπὸ τῆς καθημερινῆς παρατηρήσεως, ἣτις ἀποδεικνύει, ὅτι αἱ ὠραιότεροι και ρωμαλεώτεροι τῶν φυλῶν δὲν τρώγουσι κρέας, καταδεικνύεται δ' ἄμα, ὅτι οἱ γενναίτεροι και ἰσχυρότατοι τῶν ἀθλητῶν και τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τῶν διακρινομένων ἐπὶ εὐεξία, ρώμῃ και ἀντοχῇ μυῶνων, εἶναι φωτοφάγοι.

Ἐπέμεινα και ἐπιμένω ἐπὶ τοῦ κυριωτάτου τούτου γεγονότος, πεποιθὼς ὅτι ἡ ἀπόλυτος κρεωφαγία εἶναι τρόπος τινὰ ἐξάρτησις τοῦ αλκοολισμοῦ, οὗ ἀποτελεῖ συνηθέστατα τὸν πιστὸν ἑταῖρον. Ἐρεθιστικὸν προκαλεῖ ἕτερον ἐρεθιστικὸν και ἐξ ἐρεθιστικοῦ εις ἐρεθιστικὸν καταντᾷ τις μοιραίως νὰ χάσῃ τὴν ὑγίᾳ ἕνοιαν τῆς νομίμου θρεπτικῆς ἀνάγκης.

Ἡ αἰφνιδία πείνα, αἱ στιγμιαῖαι ἀσθενώσεις, τὸ ἀκατάλληλον και ἐκνευριστικὸν χάσμαμα οὐδῶως εἶναι ἀπόρροιαι κανονικῆς και φυσιολογικῆς ὀρέξεως. Ταῦτα πάντα εἶναι συμπτώματα συγγύσεως συνδεμένης πρὸς βαθεῖαν ἀλλοίωσιν τοῦ θρεπτικοῦ ὀργανισμοῦ, ὅστις ἀπόλεσε τὴν συνεχῆ, αὐθάρμητον και κανονικὴν αὐτοῦ δυνάμιν, καταστὰς διαλείπων και διακεκομμένος ὑπὸ τῆς ἀκαταπαύστως ἐπαναλαμβανόμενης ἐπιδράσεως τῶν ψευδῶν ἐκεῖνων ἐδεσμάτων, ἅτινα ἐπαναλαμβάνω λέγων, δὲν εἶναι τροφαί, ἀλλ' ἐρεθιστικά.

Ἡ ἀλλοίωσις τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως καταλήγει ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀλλὰ μοιραίως διὰ μὲν τὸ ἄστομον εις τὴν νόσον και τὸν θάνατον, διὰ δὲ τὴν φυλὴν εις ἐκφυλισμόν.

Σ. Α. ΡΟΚΚΟΣ, ἰατρός

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἐν Ἰκλιγκτων τῆς Ἀγγλίας διοργανώθη τυπογραφικὴ ἐκθεσις, εις ἣν ἐξετέθησαν πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς τυπογραφικῆς και τυπογραφικῆς μηχαναί, ἰδίως δὲ αἱ νεώτεροι ἐφευρέσεις ἐπὶ τοῦ εἶδους τούτου και τὰ ἰδιαίτερα στοιχειοχυτήρια διὰ τῶν ὁποίων κατασκευάζονται ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἐξήκοντα χιλιάδες στοιχεῖων. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐγνώσθη ὅτι ἡ διεύθυνσις τῶν «Τάιμς» χρησιμοποίησεν τὴν μηχανὴν ταύτην πρὸς ἀνανέωσιν τῶν στοιχείων αὐτῆς καθ' ἑκάστην.

NEA ΕΡΕΥΝΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚῆΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΡΕΤΙΚῆΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΥΠΗΤΗΝ. ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΙΩΝ ΑΓΝΑΜΕΩΝ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ. Τὸ 1906 ἡ Πολιτικὴ Ἐυρώπη ἐνασκέει λογοκρισίαν ἐν Κρήτῃ ἐπὶ τοῦ Τέπου. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ γράφουν περὶ τοῦ ζητήματος. Καὶ ἂν γράφον ἰδῶν τι παθάνουν: Οἱ λογοκριταὶ ἀφαιροῦν τεμάχια ὀλόκληρα θεωρούμενα ὡς ἐπιλήψιμα.

Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Τὸ 1906 ἡ Πολιτικὴ Ἐυρώπη ἐνασκέει λογοκρισίαν ἐν Κρήτῃ ἐπὶ τοῦ Τέπου. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ γράφουν περὶ τοῦ ζητήματος. Καὶ ἂν γράφον ἰδῶν τι παθάνουν: Οἱ λογοκριταὶ ἀφαιροῦν τεμάχια ὀλόκληρα θεωρούμενα ὡς ἐπιλήψιμα.